

En dejlig hilsen fra Lotte, som har modtaget ægdonation

Mit navn Lotte og jeg er mor til to skønne børn – Oscar på 5½ og Julie på 1 år og 9 mdr.

Oscar fik vi med hjælp via IVF behandling med egne æg. Og det var også der vi startede for ca. 3 år siden hos Stork.

Vi valgte Stork klinik, fordi vi følte os godt tilpas både med personalet og med omgivelserne – der var en god atmosfære og personalet var rigtig søde og venlige.

Til at starte med prøvede vi igen med IVF, da det jo var lykkedes første gang med Oscar. Efter to forsøg, hvor der først ikke kom æg og i andet forsøg kun et æg, der ikke var af god kvalitet, måtte de sige til os, at vi ikke kunne få et barn ud af mine æg. Vi snakkede med Anita og besluttede os for, at vi gerne ville prøve ægdonation, da barnet var vigtigere end generne.

Allerede efter 1-1½ mdr. ringede Anita og sagde hun havde æg til os. Min mand startede bilen og skyndte sig afsted, så æggene kunne befrugtes. Derefter skulle de fryses ned, da jeg ikke var i cyklus med ægdonor på det tidspunkt.

Ud af de 6 æg, var de 4 i rigtig god frysekvalitet og da jeg var klar i cyklus, kom vi ind og fik lagt det første æg op. Det blev til lille Julie.

Vi er super lykkelige for at det kunne lade sig gøre. Når det er svært at få børn, er der rigtig mange følelser på spil og det er nogle store rutcheture, man er på undervejs. Men vi har været rigtig heldige 2 gange og vi er super taknemmelige for, at der findes mennesker, som donerer, så os som ikke selv kan fra naturens side, stadig kan få børn.

Mange tænker måske på, om det vil føles som ens eget barn, når man skal bruge en donor. For os har der ikke været nogen forskel mellem Oscar og Julie – de er begge på alle måder vores og vi tænker ikke på det til daglig, kun når man snakker om det.

Når jeg bliver spurgt, plejer jeg at sammenligne det med, hvis jeg skal bage en kage og må låne et æg af naboen, kagen er jo stadig min. Og det er Julie også.

Vi gik ikke efter en bestemt donor med hensyn til hårfarve, og øjne mv. Vi havde også sagt ja til både åben og lukket donation – men håbede på den åbne. Da Anita ringede og sagde æggene var der, tænkte vi slet ikke på at spørge, hvem donor var, fordi vi bare blev så glade. Først da ægget skulle lægges op, kom vi i tanke om det. Og det var en med åben donation. Folk nævner tit når de ser os, at Julie ligner både sin storebror og mig på en prik, så gener er ikke alt. Jeg ligner fx overhoved ikke hverken mine brødre eller mor selv.

Så ud over processen op til, så har der for os, ikke været nogen forskel. Og vi følte os i rigtig gode hænder også hos Stork klinik.

Årsagen til at vi håbede på åben donation, var at Julie godt må have muligheden for at kontakte donor, hvis hun gerne vil det og se hvor halvdelen af hendes genmateriale kommer fra. Jeg er jo hendes mor uanset og gør alt for at være den bedste mor for begge mine børn.

Jeg håber I har fået lidt ud af min fortælling og I er velkomne til, at kontakte mig (Anita har mit nummer), hvis I har nogle spørgsmål om, hvordan det er at være modtager af æg.